

ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΜΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΕΙΡΗΝΗ ΡΑΜΦΟΥ

Είμαι πεπεισμένος ότι, αν ήταν αποτέλεσμα ανθρώπινου σχεδιασμού και αν οι άνθρωποι καθοδηγούμενοι από τις αλλαγές των τιμών καταλάβαιναν ότι οι αποφάσεις τους έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία από ό, τι οι άμεσοι στόχοι τους, αυτός ο μηχανισμός θα γινόταν αποδεκτός ως ο μεγαλύτερος θρίαμβος του ανθρώπινου πνεύματος

F. A. Hayek

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ

Στις ακόλουθες προτάσεις από Α.1. έως και Α.3, να σημειώσετε την ένδειξη «Σωστό», αν η πρόταση είναι σωστή ή «Λάθος», αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

A.1. Σύμφωνα με το νόμο της φθίνουσας απόδοσης, στη συνάρτηση παραγωγής πρώτα εκδηλώνεται μείωση του μέσου προϊόντος και μετά του οριακού προϊόντος.

A.2. Στα αρχικά επίπεδα παραγωγής, όπου μειώνεται το οριακό προϊόν, αρχίζει να μειώνεται ταυτόχρονα και το συνολικό προϊόν.

A.3. Η καμπύλη του οριακού κόστους στη βραχυχρόνια περίοδο έχει το σχήμα U λόγω του νόμου της φθίνουσας απόδοσης.

A.4. Η αμοιβή της εργασίας καθώς και οι τιμές των παραγωγικών συντελεστών θεωρούνται βραχυχρόνια ως σταθερές.

Στις ακόλουθες προτάσεις από Α.5. έως και Α.8, να επιλέξετε το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.

A.5. Το μέσο συνολικό κόστος μειώνεται όταν:

- α. Το οριακό κόστος είναι μικρότερο από το μέσο συνολικό κόστος.
- β. Το οριακό κόστος είναι μεγαλύτερο από το μέσο συνολικό κόστος.
- γ. Το οριακό κόστος είναι ίσο με το μέσο συνολικό κόστος.
- δ. Κανένα από τα παραπάνω.

A.6. Ποιο από τα παρακάτω ισχύει στη βραχυχρόνια περίοδο;

- α. Οι τιμές των παραγωγικών συντελεστών παραμένουν σταθερές.
- β. Η καθοδική πορεία του μέσου κόστους οφείλεται στον καταμερισμό της εργασίας.
- γ. Το οριακό κόστος τέμνει την καμπύλη του μέσου σταθερού κόστους στο χαμηλότερο σημείο της.
- δ. Όλα τα παραπάνω.

A.7. Όσο η παραγωγή αυξάνεται, μειώνεται η σπουδαιότητα του:

- α. μέσου μεταβλητού κόστους.
- β. μέσου σταθερού κόστους.
- γ. μέσου συνολικού κόστους.
- δ. οριακού κόστους.

A.8. Το οριακό προϊόν της εργασίας είναι:

- α. Η μεταβολή που επέρχεται στο μέσο προϊόν εξαιτίας της παρουσίας του ενός επιπλέον εργάτη.
- β. Η μεταβολή που επέρχεται στο συνολικό προϊόν εξαιτίας της προσθήκης κάθε φορά στην παραγωγή του τελευταίου εργάτη.
- γ. Το προϊόν που παράγει κάθε φορά ο συγκεκριμένος επιπλέον εργάτης.
- δ. Όλα τα παραπάνω.

B. Να συμπληρώσετε τα κενά του πίνακα που ακολουθεί.

L	Q	MP	FC	AFC	ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ	VC	TC
Ψ	1.200	-						14.400
30			2.000		600		14.100	
X		10		1,38		14.500		

κυκλοφορεί...

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1. Λάθος A.2. Λάθος A.3. Σωστό A.4. Σωστό
A.5. (α) A.6. (α) A.7. (β) A.8. (β)

VC = Κόστος εργασίας + κόστος πρώτης ύλης = (W·L) + (P·Q)

Το FC=2.000 σε όλα τα επίπεδα παραγωγής. VC1.200 = TC- FC = 14.400-2.000 = 12.400

• Για L=30: Κόστος εργασίας = (W·L) ⇔ W = (600)/30 ⇔ W = 20

• Για L=X: $AFC = \frac{FC}{Q} \Leftrightarrow Q = \frac{(2.000)}{1,38} \Leftrightarrow Q = 1.450$

Κόστος πρώτης ύλης = (P·Q) ⇔ 14.500 = P·1450 ⇔ P=10

Για Q = 1.200: Κόστος πρώτης ύλης = 10 · 1.200 = 12.000

VC = Κόστος εργασίας + Κόστος πρώτης ύλης ⇔ 12.400 = 12.000 + W·L ⇔ 12.400 = 12.000 + 20Ψ
⇔ 400 = 20L ⇔ L = 20

• Κόστος εργασίας = (W·L) = 20·20 = 400

$AFC = \frac{FC}{Q} = \frac{(2.000)}{1200} = 1,6$

Για L=30: TC = FC+VC = 2.000+14.100=16.100

Κόστος πρώτης ύλης = VC - Κόστος εργασίας = 14.100-600=13.500

Κόστος πρώτης ύλης = (P·Q) ⇔ Q = 13.500/10 = 1.350

$MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L} = \frac{1.350-1.200}{30-20} = 15$

$AFC = \frac{FC}{Q} = \frac{(2.000)}{1.350} = 1,48$

Για L=X: $MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L} \Leftrightarrow 10 = \frac{1.450-1.350}{X-30} \Leftrightarrow X = 40$

• Κόστος εργασίας = (W·L) = 20·40 = 800

Κόστος πρώτης ύλης = 14.500 + 800 = 15.300

TC = FC+VC = 2.000+15.300=17.300

L	Q	MP	FC	AFC	ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΔΑΠΑΝΕΣ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ	VC	TC
20	1.200	-	2.000	1,6	400	12.000	12.400	14.400
30	1.350	15	2.000	1,48	600	13.500	14.100	16.100
40	1.450	10	2.000	1,38	800	14.500	15.300	17.300

ΦΡΗΝΤΡΙΧ
ΑΟΥΓΚΟΥΣΤ ΧΑΓΙΕΚ
(1899-1992)

Από τους πιο γνωστούς οικονομολόγους της Δύσης στον 20ο αιώνα. Αυστριακής καταγωγής Άγγλος υπήκοος, προσπάθησε να μπολιάσει στην φιλελεύθερη «σχολή του Λονδίνου» την ψυχολογική μέθοδο της «αυστριακής σχολής», τη μαθηματική ανάλυση και την ιδεαλιστική φιλοσοφία. Από όλα τα πανεπιστημιακά πόστα που πέρασε σαν καθηγητής (Λονδίνου, Σικάγου, Φράιμπουργκ Γερμανίας, Σάλτσμπουργκ Αυστρίας) και μέσα από τα πολυάριθμα συγγράμματά του στήριξε με συνέπεια τη βασική αρχή της καπιταλιστικής αγοράς για συρρίκνωση των παρεμβάσεων του αστικού κράτους στη λειτουργία της. Αρνήθηκε την ύπαρξη ταξικών διακρίσεων στις κοινωνίες της ελεύθερης αγοράς και διατύπωσε τη θεωρία ότι για τις απανωτές οικονομικές κρίσεις αναπαραγωγής ευθύνονται είτε οι υπερβολικές επενδύσεις κεφαλαίων είτε οι λαθεμένες πιστωτικές πολιτικές του τραπεζικού συστήματος. Βασική επώδός των προτάσεων του Χάγιεκ προκειμένου να ξεπερνιούνται αυτές οι κρίσεις ήταν το τρίπτυχο: Ενθάρρυνση των ιδιωτικών πρωτοβουλιών (επενδύσεων και καταθέσεων) από το κράτος και τις τράπεζες, μείωση της κατανάλωσης από τις μη παραγωγικές μονάδες και τους εργαζόμενους, «εξορθολογισμός» των απολαβών της μισθωτής εργασίας. Μερικά από τα πιο γνωστά έργα του: «Σκέψεις για τη θεωρία της νομιμοποίησης του Κέινς» (1931), «Οικονομικά και Γνώσεις» (1937), «Χρήση στην Κοινωνία της Γνώσης» (1945), «Τιμές και Παραγωγή» (1967), «Νομισματικός εθνικισμός και διεθνής σταθερότητα» (1989).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ